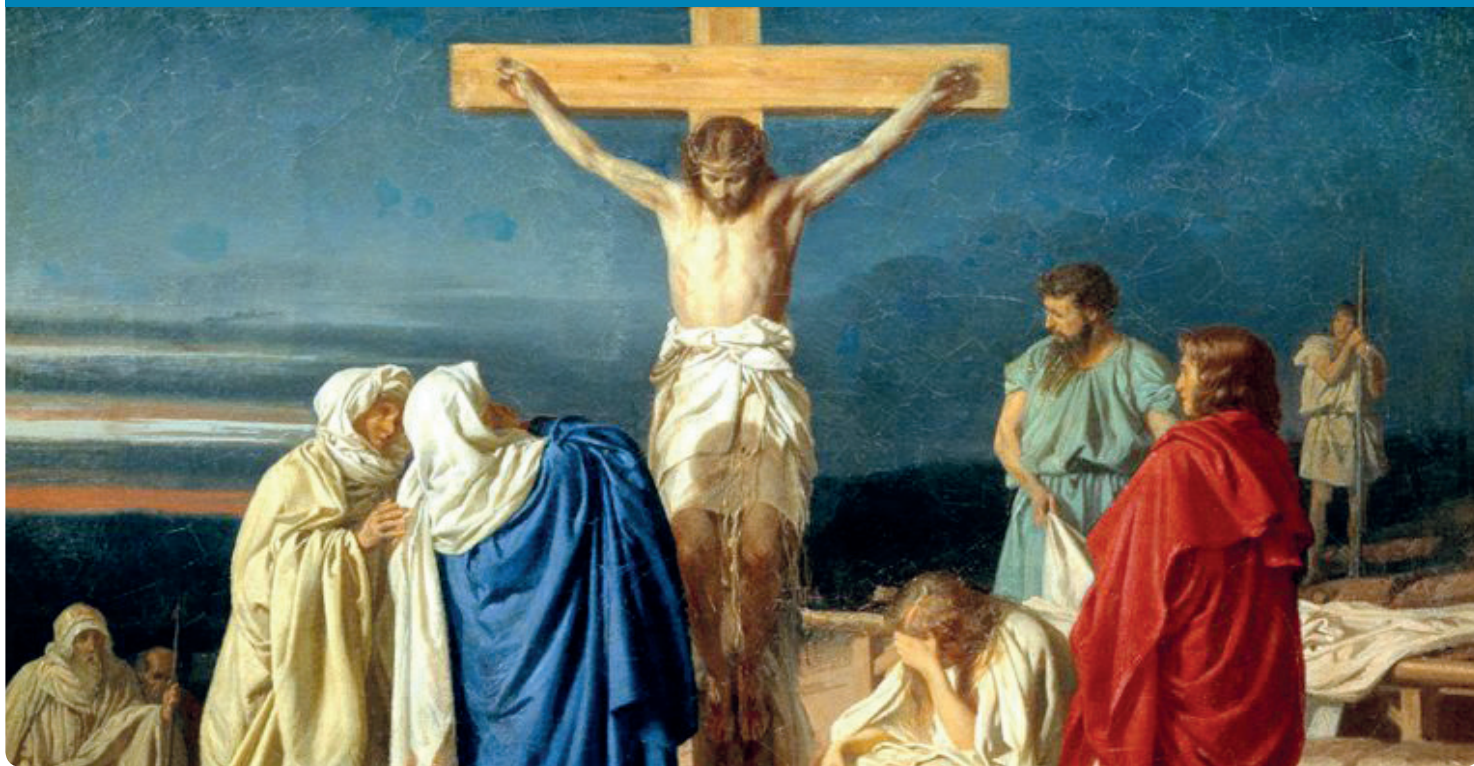

Full diocesà

14 d'abril del 2019

p5 – Dimarts Sant, Missa Crismal i Jornada Sacerdotal

p6 i p7 – Viacrucis amb textos del beat Joan Tarrés

Per vostra passió sagrada...

La Setmana Santa ens porta el misteri de la nostra salvació per celebrar-lo, revivir-lo, incorporar-nos-hi.

Avui, Diumenge de Rams, estem amb Jesús a Jerusalem i, amb els infants i els joves, aclamem el Senyor com l'únic que ve a salvar-nos.

He desitjat ardentment, diu el Senyor, de menjar aquesta Pasqua amb vosaltres, els diu en asseure's a taula per al sopar de comiat, en què institueix el sagrament de l'Eucaristia, el ministeri sacerdotal que la perllonga en la història i el mandat de l'amor fratern.

De nou, contemplarem divendres el Crucificat: «mireu l'arbre de la creu, on morí el salvador del món». El Divendres

Sant besarem la creu perquè no la defugim en el nostre dia a dia. Sentim dolor de veure el Salvador Crucificat i, amb ell, tantes persones que sofreixen per culpa d'altres. Dolor reparador, solidaritat, perdó. I llavors ens endinsem en el silenci del Dissabte Sant en el sepulcre.

En la Vetlla Pasqual, vetlla de les vetlles, les comunitats cristianes arriben al temple per assistir al triomf de Crist en la seva resurrecció, que és la nostra pròpia resurrecció.

I sense oblidar-nos de Maria, Mare dolorosa que ha viscut tot aquest itinerari amb singular protagonisme amb el seu Fill. Ella sofreix amb nosaltres, amb cada ésser humà que pateix, com a mare que sap consolar i ens porta esperança. I amb ella, la Reina del Cel, ens alegrem del goig pasqual.

«Tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare»

Diumenge de Rams / Cicle C

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús anava al davant pujant a Jerusalem. Quan era a prop de Bet-Fagué i de Bet-Hània, a la muntanya de les Oliveres, envià dos dels seus deixebles amb aquest encàrrec: «Aneu al poble d'aquí al davant i, entrant, hi trobareu un pollí ferat, que ningú no ha muntat mai. Deslligueu-lo i porteu-lo. Si algú us preguntava per què el deslligueu, respondreu que el Senyor l'ha de menester.» Els dos que Jesús enviava se n'anaren i ho trobaren tot tal com Jesús els ho havia dit. Mentre deslligaven el pollí, els amos els digueren: «Per què el deslligueu?» Ells respongueren: «El Senyor l'ha de menester.» Portaren el pollí a Jesús, el guarniren tirant-li els mantells a sobre i hi feren pujar Jesús. A mesura que Jesús avançava estenien els mantells pel camí. Quan s'acostava a la baixada de la muntanya de les Oliveres, tota la multitud dels seus addicts, plena d'alegria, començà de lloar Déu a grans crits per tots els prodigis que havien vist, i deien: «Beneït sigui el rei, el qui ve en nom del Senyor. Pau al cel, i glòria allà dalt.» Alguns fariseus que anaven amb la multitud li digueren: «Mestre, renya els teus seguidors.» Ell respongué: «Us asseguro que si aquests callessin, cridarien les pedres.»

(19,28-40)

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre em desvetlla l'orella perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

(50,4-7)

Salm responsorial

Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?

(Salm 21)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar

gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de captenir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

(2,6-11)

«Quan s'acostava a la baixada de la muntanya de les Oliveres, tota la multitud dels seus addicts, plena d'alegria, començà de lloar Déu a grans crits per tots els prodigis que havien vist»

La creu, una tercera dimensió

Jean Hakolimana, prev.

Hom parla de tercera dimensió quan sembla viure o actuar ignorant la realitat que l'envolta, fent cas omís de les exigències del temps i de l'espai. Tanmateix, positivament, els cristians tenim la nostra tercera dimensió a la qual obre la creu de Crist. La realitat humana destaca pels seus límits. Es desplega entre la vida i la mort, entre el bé i el mal, entre el possible i l'impossible. Els seus marges acaben allà on s'esgoten les seves possibilitats. Tant és així que ens és impossible d'imaginar o plantejar res fora del nostre abast. A la creu Jesús experimenta aquesta finitud de la vida. Fins les expectatives de la seva confiança en el Pare semblen retrocedir davant aquesta terrible realitat. El relat de la seva passió recull un crit dramàtic del crucificat: «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?» Aquestes paraules pronunciades enmig de la solitud i l'abandó més totals són d'una sinceritat aclaparadora.

Aquest crit de Jesús, identificat amb totes les víctimes de la història, demana a Déu alguna explicació a tanta injustícia, abandonament i patiment, queda en llavis del crucificat reclamant una resposta de Déu més enllà de la mort: Déu nostre, per què ens abandoneu? Malgrat aquesta angoixa mortal, Jesús s'obre a la tercera dimensió, la de la confiança en el Pare, aquell espai que només pot obrir Déu quan tot sembla acabat: «Pare, a les vostres mans confio el meu esperit.» Jesús ho deixa tot a les mans del Pare. El Pare trencarà el seu silenci i el resuscitarà. Celebrant la passió de Crist, hi sumem les nostres passions, petites i grans, ens obrim a Aquell que obre nous camins davant barrancs tenebrosos.

La imatge

Les lectures de l'entrada messiànica a Jerusalem i la de la passió ens posen en contacte amb Jesús, el Messies sofrent que va a la creu. Dos textos que no podem enllestir amb l'escolta a l'hora de la celebració.

Convindrà trobar en aquestes festes un espai per a assaborir-les. Al cap i a la fi són moments assenyalats que nosaltres hem de viure. Què fa Jesús, què fan els circumstants?

Entrada de Jesús a Jerusalem (1305). Giotto

Agenda

Lit. hores: Setmana II

15 dilluns sant

— Sant Damià de Veuster
— Santes Anastàsia i Basilissa
Is 42,1-7/Salm 26/Jn 12,1-11

16 dimarts sant

— Sant Toribi de Liébana
— Santa Engràcia de Saragossa
Is 49,1-6/Salm 70/Jn 13,21-33.36-38

17 dimecres sant

— Sant Anicet
Is 50,4-9a/Salm 68/Mt 26,14-25

18 dijous sant

— Sant Apol·loni
Missa de la Cena del Senyor
Ex 12,1-8.11-14/Salm 115/1Cor 11,23-26/Jn 13,1-15

19 divendres sant

Dia d'abstinència i dejuni
La Passió del Senyor
Col·lecta de Terra Santa
— Sant Lleó IX
— Sant Vicenç de Cotlliure
Is 52,13-53,12/Salm 30/He 4,14-16;5,7-9/Jn 18,1-19,42

20 dissabte sant

— Sant Suplici i Servilià
Al vespre, Vetlla Pasqual

21 diumenge, Pasqua de Resurrecció / Cicle C

Onom. de Gloria
— Sant Anselm de Canterbury
Ac 10,34a.37-43/Salm 117/Col 3,1-4 o bé 1Co 5,6b-8/Jn 20,1-9 o al vespre, Lc 24,13-35

4 –actualitat diocesana

Recés de preveres

Iniciant el camí de la Quaresma, un bon grup de mossens de la diòcesi van fer el seu recés a Pereres (Anoia). El senyor bisbe va oferir una meditació sobre diferents aspectes de la passió de Crist i donà unes pautes de pregària. Després d'una estona de silenci, hi hagué una celebració penitencial.

Recés de l'arxiprestat de Vic i Tona

El dissabte 30 de març tingué lloc a Sant Nazari (Lluçanès) el recés de Quaresma. L'arxiprestat de Vic i la parròquia de Tona es van aplegar en un dia de reflexió i convivència, amb la prèdica del P. Agustí Goytisoló, jesuïta. Una cinquantena de fidels de Vic, Tona, Malla i Calldetenes van compartir el recés a partir de l'encíclica «Laudato si'».

25 anys del grup Laude d'Igualada

És el grup musical d'animació de les misses de la parròquia de Santa Maria i va commemorar l'efemèride amb un concert a la basílica igualadina. El grup Laude va començar a animar la missa vespertina dels diumenges el primer diumenge d'Advent del curs 1993-94, amb el suport del rector del moment, Mn. Joan Raurell, i del vicari, Mn. Joaquim Fàbregas.

Dimarts Sant, Missa Crismal i Jornada Sacerdotal

A la catedral de Vic a les onze del matí

El dimarts 16 d'abril (Dimarts Sant), a les onze del matí, a la catedral de Vic se celebrarà la Missa Crismal, presidida pel senyor bisbe, per a la benedicció dels olis que es faran servir durant l'any per a diversos sagraments, com el baptisme, la confirmació o la unció dels malalts. La celebració reuneix, un cop l'any, tot el clergat de la diòcesi i s'hi renoven les promeses sacerdotals.

En la Missa Crismal se celebraran els aniversaris d'ordenació sacerdotal següents:

Noces d'Or (1969-2019)

Mn. Jordi Canamasas Camprubí, Mn. Miquel Tresserras Majó i Mn. Josep Maria Pujol Currius.

Noces d'Argent (1994-2019)

Mn. Josep Maria Masnou Pratdesaba, Mn. Martin Kabamba Belangenyi i Mn. Octave Lutumba Mukeb Akalonji.

Primer Any de Presbiterat (2018-2019)

P. Leopoldo Báez Ornelas, M.J.

29è pelegrinatge a Fàtima

L'Apostolat Mundial de Fàtima, amb delegació a Manresa, organitza per al propvenient mes de maig el 29è pelegrinatge a Fàtima i Aljustrel, el poble natal dels vidents.

Tindrà lloc del 16 al 21 de maig i inclou el següent itinerari: a Fàtima, participació en el viacrucis, processó de torxes, rosari, missa dominical i processó dels adéus. També es visitaran Aljustrel i el santuari de Nazarè. Per últim, es visitarà Coïmbra i el «Memorial de la germana Llúcia».

El preu és de 650 euros, que comprèn: còmode autocar, pensió completa i allotjament amb habitacions dobles amb bany.

Informació i inscripcions als telèfons 938 725 548 o bé 938 729 294 (de 4 a 5 de la tarda i de 9 a 10 del vespre).

Viacrucis amb textos del beat Pere Tarrés

Síntesi del text preparat per Mn. Frederic Ràfols

Primera estació: Jesús és condemnat a mort

El cor de Jesús està encerclat d'espines. Per tant, aquell que vulgui arribar-hi, d'una manera o altra haurà de sofrir les seves fiblades... La possessió del cor de Jesús és la possessió de l'Amor, del Tot, una gota del qual és prou per a reblir l'abisme del nostre cor miserable. Però, per a assolir-lo, cosa que equival a assolir la felicitat, hem de trobar aquelles espines inevitables.

Segona estació: Jesús porta la creu al coll

Penso constantment en Jesús, pronunciant sempre el seu dolcíssim nom i desitjant fer el que ell vulgui, oferint-li aquell sofriment per les ànimes dels qui blasfemen i per la salvació de la pàtria... Vaig comprendre perfecta-

ment el dolor de Jesús quan, esgotat, amb la creu al coll, caigué rendit per tres vegades camí del Calvari.

Tercera estació: Jesús cau per primera vegada

Jesús, prostrat als vostres peus amb el meu front confós en la terra, us prego que vulgueu encendre la meva ànima en el més fervorós desig d'amar-vos, de servir-vos, de morir al món, d'anorrear-me, de fer-me no-res, de menysprear honors, glòria, riquesa, plaers i sobretot del desig d'oferir-vos generosament la vida.

Quarta estació: Jesús troba la seva Mare

Feu-nos, Senyora, la mercè d'apaivagar l'odi en el cor dels homes i trasmutar-lo en el més pur amor i afecte al germà.

Cinquena estació: El Cirineu ajuda Jesús a portar la creu

Em plau de pensar que tot malalt o ferit que hagi passat per les meves mans guardi sempre un bon record de mi. Procuraré de fer tot això amb la més pura rectitud d'intenció, per amor a l'Amic de tots els amics.

Sisena estació: La Verònica eixuga el rostre de Jesús

Davant de tant dolor i sofriment [de la guerra], com augmenta en mi el desig de donar-me tot a Déu, de ser tot, absolutament tot, d'ell!

Setena estació: Jesús cau per segona vegada

Tot us ho dono, Senyor, tots els meus actes, per petits que siguin, els batecs del meu cor, només per vós, els meus

sospirs, els meus anhels, les meves paraules, les que llegeixi, les que escrigui, tot, tot, Senyor, tot per vós. Us estimaré sempre.

Vuitena estació: Jesús consola les dones de Jerusalem

Estic content, tranquil i confiadament abandonat als braços de Déu. Em trobo ple de pau i de desig d'amor. Estic consolat. He pensat que cal agrair a l'Amat aquestes delicadeses, així com també que cal aprofitar-les i guardar-les en el més íntim de l'ànima per a quan vinguin temporades de foscor i de sequedat de l'ànima.

Novena estació: Jesús cau per tercera vegada

Anant a passeig, he vist una ramada d'ovelles amb els seus anyells. Quantes coses m'ha suggerit i recordat de totes aquelles que fan referència a l'Amat! El pastor les conduïa cap a la pleta; al so de l'esquella, bo i belant, el seguien, confiades, contentes, perquè coneixen la seva veu i la seva bondat.

Desena estació: Jesús és despul·lat

En anar-me'n, a una pobra criatura i dels més blasfems, li vaig dir que, sobretot, cregués que Déu existia, encara que no ho comprengués, i que no blasfemés.

Onzena estació: Jesús és clavat a la creu

En les hores de tristesa, que sortosament no són gaires, quan el cor sembla voler-se queixar del seu confinament prolongat, quina sort hi ha de l'oració! Quin remei tan admirable! Què fóra, pobre de mi, sense ella? Avui, que consolat m'he sentit! Hom se sent de nou amb forces suficients, com, després d'una caminada, amb el repòs; com si a dintre de l'ànima hi entrés un oreig refrescant de la suavitat del cor del Bon

Jesús. He demanat a Déu Amor, i res més que Amor a ell i a la Verge Maria.

Dotzena estació: Jesús mor en la creu

Avui, en celebrar la missa, m'he sentit sacerdot de debò, perquè era oferent i víctima: oferia al mateix temps els meus dolors. Que estic content de ser sacerdot! Jo no comprenc el sacerdocí d'una altra manera que donant-se enterament i matant-se per les ànimes.

Tretzena estació: Jesús és davallat de la creu

Hem enterrat tres amics. Els hem enterrats en un camp, en un esglaó de la barrancada. Els tenia tots tres allí, estesos. La lluna els il·luminava el rostre amb la seva pàl·lida claror, que els feia més pàl·lids i blancs encara... He fet una fossa per a cada un, ben fonda. Cap als volts de les dotze de la nit, els hem enterrats. D'un a un els hem col·locats a la fossa, ben dignament. La lluna els ha donat la darrera besada. Era nit de lluna plena. I seguidament els han tirat la terra a sobre, a palades. Que impressionant! Tot seguit foren coberts. Ho dissimularem amb herbes. Les herbes aviat hi creixeran i per la primavera hi esclataran les flors... Quin desig vaig experimentar d'abandonar-me, de llançar-me, amb tota la força, en mans de Déu! Davant de tanta misèria, com he comprès el veritable camí!

Catorzena estació: Jesús, enterrat en el sepulcre

Sóc una pilota en les mans de Jesús, ho veig clar; jo el deixo jugar tant com vulgui; comprenc molt bé la frase de santa Teresina; que ho facin així les ànimes, és la donació de l'infant petit. Que ningú no estigui trist; és motiu de gran alegria que un germà nostre se'n pugui al cel. Cal tenir molta serenitat. Jo us asseguro que tindreu goig i pau.

La Dita

«Viure al setè cel...»

Sebastià Codina, prev.

Viure al setè cel... (gaudir d'un grau suprem de benestar i pau). Escampar vents i recollir tempestats... (divulgar falsedats i aplegar daltabaixos). Donar carn a les feres... (alimentar rumors per desentendre's de tot). Això és el caos... (desordre, desconcert). La Bíblia en vers... (explicacions molt difícils d'entendre). Estripar-se el vestit... (indignar-se davant un fet; sorpresa). Més dolent que Caïn... (ser pervers de mena). Apurar el calze... (resistir els sofriments fins a les últimes conseqüències). Passar pel forat de l'agulla... (ser astut i atrevit). Trobar el camí de Damasc... (fer un canvi radical en les idees i en la vida).

Les seves ferides ens curaven (1P 2,24)

Romà Casanova, bisbe de Vic

Som convidats, un any més, a contemplar Jesús en la seva passió i mort. I per a poder contemplar-lo el primer que hem de fer és mirar-lo. No és pas fàcil, això. Les expressions de fe cristiana en públic són minses, i les possibilitats de veure i mirar altres realitats són immenses. Però als cristians se'ns demana que en els dies de Setmana Santa cerquem espais i temps per a mirar Jesús. Mirar significa sortir d'un mateix per posar-se en lloc de l'altre. No hi ha autèntica mirada que no passi per l'amor. Aquesta és la visió que se'ns demana en aquesta Setmana Santa: mirada agraïda i amorosa a qui mor per la nostra salvació.

Les ferides de Crist en la seva passió i mort són expressió d'amor. Són les ferides de qui, en lluita per alliberar la seva esposa, li han estat infringides. El càntic del servent de Déu (Is 52,13-53,12), que es proclama en la celebració del Divendres Sant, ens diu: *Mentre ell, per les nostres faltes, moria malferit... Les seves ferides ens curaven*. L'autor de la primera carta de Sant Pere no té cap dubte d'aplicar aquesta profecia del llibre d'Isaïes a Jesús, que sofreix i mor per la salvació de la humanitat. Farem bé de mirar les ferides de Crist, tant en el seu cos com en el seu esperit. Ferides, com els forats en les mans, peus i costat, o com ser abandonat i, àdhuc, sentir-se abandonat pel Pare. Però la mirada ha de ser sempre des de la perspectiva de la redempció: són ferides guaridores a favor nostre.

Es diu moltes vegades, però hem d'insistir-hi: som en una cultura, en una societat on hi ha moltes ferides en el cos i en l'esperit de les persones. Ja sé que afirmar això és posar un contrapunt a l'asserció que estem en una societat del benestar. Cada ferida en el cor d'una persona és com un fracàs en un món que bandeja tot sofriment. Les ferides de Crist són guarició avui com sempre, també en la nostra societat. Ell ha mort perquè en ell trobem la sal-

vació i la llibertat. Tota ferida pot ser guarida per Crist, si amb fe i amor s'obre la porta del cor a la seva gràcia redemptora. Tota ferida: les del desamor, les de la paternitat o maternitat absent o denegada, la dels abusos de tota mena, les de les ideologies, les dels pecats i vicis, les de les dependències, les dels menyspreus... La passió i mort de Crist és actual, avui i ara, en la donació de Jesús i en els seus efectes purificadors i guaridors per l'amor misericordiós que duu en ella.

